

Viborg Landsoverret Domprotokol 1851

[Oversigtsbilleder](#)

No. 52/1851

Landsoverretsprocurator som Actor ctr. Arrestanten Christen Larsen Tislumbunken.

Dom

Arrestanten Christen Larsen eller Laursen Tislumbunken sigtes under denne Sag for Tyverie og Breddragerie.
–

Den førstnævnte Sigtelse gaar ud paa, at Arrestanten skal have frastjaalet Daglaier Lars Christian Jensen 8 Rdl.1 Mark, 12 Sk.hvorved de nærmere Omstændigheder ifølge Arrestantens egen Forklaring og Sagens øvrige Oplysninger have været følgende: Den 22de Decembr. s.A. havde Arrestanten og bemeldte Lars Christian Jensen tildeels i Forening med Arbeidsmand John Johansen, senere om Aftenen, som ud paa Natten, nydt endeel Brændevin paa Arrestantens Bopæl, hvor Jensen for nogle Dage logerede hos ham, hvorefter Arrestanten og Jensen omtrent Kl. 1 gik til Sengs, begge i Arrestantens Seng, hvor Jensen, der var temmelig beskjenket, lagde sig, i ført sine Klæder.

Efter sin Forklaring vaagnede Arrestanten imidlertid omtrent Kl. 3 ved, at ovennævnte Johansen Ifølge med Snedkersvend Vendelin, atter kom ind til ham, og da Jensen, der nu fandtes sovende paa Gulvet, ved samme Leilighed var bleven vækket, savnede denne strax sin Pung og Uhr, som han, uden at han dog bestemt vidste, hvor mange Penge, der var i Pungen, da han gik til Sengs, har havt i Lommen paa sine Benklæder. – Arrestanten beskyldte da de to nævnte Personer for at have stjaalet Pungen, og begav sig til Politiet, hvor han anmeldte at Jensen var bleven bestjaalet sine Penge, hvilket Tyverie han antog at Vendelin og Johansen havde begaaet, idet disse kort iforveien vare trængte ind i hans Seng, uden at han kunde forklare sig nogen anden Hensigt med deres Besøg paa den Tid af Natten. – Ved den derefter af en Politibetjent i hans Bolig anstillede foreløbige Undersøgelse vedblev Arrestanten ogsaa denne Sigtelse og nægtede selv at være i Besiddelse af Pengene; men da samtlige Tilstædeværende beordredes at medfølge til Politikammeret, søgte Arrestanten undervejs at formane den Bestjaalne til, naar de kom i Forhør, at sige, at han havde leveret Arrestanten Pungen i Forvaring, hvilken Yttring efter én Deponents Forklaring blev hørt af de Andre og gav Anledning til, at Arrestanten tilstod, at han selv havde Pungen, der indeholdt det foranførte Beløb, hos sig. – Arrestanten har nu ogsaa efter at have afgivet flere modsigende Forklaringer herom for Retten, vedgaaet, at han, uden Jensens Vidende og medens denne sov, har taget hans Pung til sig, idet han dog benægter at have taget den ud af Eierens Lomme, hvorimod han, noget efter at de vare komne komme i Seng, vil have fundet den liggende imellem dem, hvorpaa han stak den ind under sine Underbenklæder hvorfra den senere var gleden ned i hans Strømpe; men han har vedholdende benægtet at have havt anden Hensigt hermed end at gemme den for Eieren, for at den ikke skulde blive stjaalen navnlig af de nævnte Personer, Vendelin og Johansen, som han efter sit Forgivende frygtede som nok kunde have Saadant i Sinde, da den første oftere før er straffet og den Sidste tidligere om Aftenen havde seet Jensen i Besiddelse af Pungen. – Foruden at der imidlertid til Bestyrkelse heraf Intet er oplyst, og at allerede Beskaffenheden af Arrestantens forskjellige tildeels usande Forklaringer under Sagen taler imod

Sandsynligheden af hans angivne Hensigt med at sætte sig i Besiddelse af den omhandlede Pung, modsiges samme ogsaa bestemt ved hans anførte Forhold med at gjøre Anmeldelsen hos Politiet og hans derunder fremsatte vitterlig urigtige Sigtelse imod Andre, uden at Arrestanten der har vedgaaet, at han ikke var mere beskjenket, end at han vidste, hvad han sagde og gjorde, hertil har kunnet anføre nogen antagelig Grund.

Hvad dernæst angaar Sigtelsen mod Arrestanten for Bedrageri, da er det vel oplyst at Arrestanten under den omanmeldte L. Chr. Jensens Ophold hos ham har afkjøbt denne to Uhre, som han betalte deels med Varer og deels med Penge, hvorfor Arrestanten har vedgaaet, at Jensen, da den ene af disse Handler skete, var noget beskjenket, og at Arrestanten ogsaa skjænkede for ham, for at faa en fordeelagtigere Handel sluttet med ham, naar han var svirende; men ligesom den fra Arrestantens Side erlagte Betaling, om hvis Størrelse Jensen selv ikke ved fuldkommen Beskeed, dog ikke kan siges at have været aldeles uforholdsmæssig, saaledes er det heller ikke oplyst, at Jensen, da Handlen foregik, har været i en saadan Grad beruset, at han ikke kunde skjønne over sine Handlinger, og noget egentligt Bedrageri findes derfor ikke i denne Henseende at kunne ansees Arrestanten tilstrækkeligen overført, i hvilken Henseende kan mærkes at Jensen selv vedgaar, at han ikke veed, om han ved disse Handler er bedragen eller ikke.

Efter det foranførte findes Arrestanten retteligen ved den paaankede Dom anseet skyldig i Tyverie, og da han, efter forhen at være dømt for samme Forbrydelse 3de Gange, senest ved Højesterets Dom af 21de Juni 1837 til Fæstningsarbeide for Livstid er bleven skjænket Friheden ved Kongelig Resolution af 16 Juni 1845 blandt andet under den Betingelse, at han, saafremt han paany maatte gjøre sig skyldig i nogen Forbrydelse der ikke medfører større Straf, igjen vilde blive indsat til Fæstningsarbeide paa Livstid, maa det billiges, at den nævnte Kongelige Resolution ved Underrettsdommen er bragt til Anvendelse imod ham; og bemeldte Dom, i hvis Resultat Overretten saaledes med Hensyn til Straffen er enig, og mod hvis Bestemmelser om Actionens Omkostninger hvorunder Arrestanten vil have at udrede i Salarium til Actor og Defensor for Overretten 5 Rdl. til hver, heller Intet findes at erindre, vil derfor være at stadfæste.

Under Sagens Behandling i første Instants og den befalede Sagførelse for begge Retter har intet ulovligt Ophold fundet Sted.

Thi kjendes for ret:

Bytingsdommen bør ved Magt at Stande. I Salarium til Actor og Defensor for Overretten Procurator Juul og Cancellieraad Møller betaler Arrestanten 5 Rbd. til hver.

At efterkommes under Adfærd efter Loven.

[Til forsiden](#)